

انسان اگر رویش را دید، دیگر داغش را نمی‌تواند تحمل کند!

شماره پرسش: ۱۸۸۰۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۱۲/۱۳ ۰۱:۲۵:۳۲

متن پرسش

سلام استاد وقتتون بخیر و خسته نباشید، امیدوارم در کمال صحت و سلامت باشید و خداوند بهتون طول عمر با برکت و عافیت عطا کند، استاد بعضی وقتا که در نماز حضور قلب و توجه ایجاد میشه ، احساس میشه که قلب سنگینه و به راحتی نمیشه نفس کشید انگار تحت فشار باشه، بعد از نماز حس و حال غیره ارادی عجیبی ایجاد میشه انگار یه غم عمیق و شدید توی قلبه و بی اراده گریه می کنیم جوری که با اشک بی صدا آروم نمیشیم و انگار باید فریاد بزنیم تا قلبمون سبک بشه مثل اینکه قلب از غم میخواد کنده بشه و اصلا گریه تحت کنترل نیست و نمیشه گریه نکرد و انگار چسبیدی به سجاده و نمیتونی از سجاده کنده بشی و هیچ فکری اصلا توی ذهنت نیست و انگار مغز خالیه اما حضور خدا رو درک می کنی اما این گریه و غم انگار نمیخواد تموم بشه، استاد حس عجیبیه و در مواقع دیگه که نماز بی توجه خونده میشه اصلا هیچ کدوم از این حسها پیش نمیاد، می خواستم بپرسم دلیلش چیه چون اصلا تحت کنترل نیست و بی اراده پیش میاد و ضعف و بی حالی بعدش ایجاد میشه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بالاخره انسان اگر رویش را دید، دیگر داغش را نمی‌تواند تحمل کند! گفت: «رحم کن بر آن که چون روی تو دید / فرقت تلخ تو چون خواهد چشید». امیدوار باشید تا ان شاء الله این انس نقش خود را به جا آورد و طی شود. موفق باشید